

de 2 Millioner foresloges dækkede ved Luksus-
skattens Forøgelse, saa at det i det hele
blev en Nedsættelse paa 7 Millioner af
Toldskatten paa de sædvanlige Artikler. Det
blev c. 21 Millioner tilbage. Men saa fore-
slog man ganske vist først en Række Nedsæt-
telser uden Dækning til Krigsskattens Be-
løb c. 3½ Mill. Kr., og de andre Nedsæt-
telser, som skulde komme i anden Række
foresloges dækkede ved en Skat paa Ol. Der
havde foreligget noget lignende, jeg tror, det
var i 1882—83, saa at Ol-skatten altsaa har
stuffedet Hovedet frem en Gang imellem, men
i en ganske anden Stikelse end den, hvori
den nu fremkommer fra de ærede Herrer.
Der blev af et æret Medlem forleden Dag
henvist til denne Betænkning som en Anbe-
faling for dette Forslag. Saaledes forstod
jeg ham; ja, jeg forstod ham endog som om
de havde haabet paa en Skat paa Ol for
at frelse sig for Sukker-skatten. Jeg er op-
lyst af det samme ærede Medlem om, at jeg
har misforstaaet ham, og at han mente ikke
blot Nedsættelse paa Sukker, men en Række
Forhøjelser og Nedsættelser, og saaledes er
det netop. Sukkeret var kun foreslaaet til
Nedsættelse med ⅓. Med den forlangte
udækkede Nedsættelse af 3½ Million vilde
der altsaa være fremkommen en Skat paa
c. 24½ Million i 1888—89 efter den Revi-
sion, Benstre sidst havde for, til Ministe-
rens Brug som Indtægt af de indirekte
Skatter paa Nr. 5; det er jo nemlig ikke
alle de indirekte Skatter, men kun Toldind-
tægter her omhandles. Behandlingen i Fjor
behøver jeg vist næppe at opholde mig ved,
thi man kom ingen Vegne. Men det er dog
ret interessant at se, gennem hvilke Bereg-
ninger Ministeren vilde have Skatten til at
stige — Kommunerne skulde have noget af
den — og hvorledes vi skulde have en ny
Skat paa Ol og Brændevin svarende til
16,500,000 Kr., som man saa mente vilde
have affrækkende Følger for godt og vel 8
Mill., hvorefter der vilde komme godt 8
Mill. Kr. mere ind ved indirekte Skatter.
Man mente at det ved Behandlingen her
fik en Væl gennem Rødet, men Spørgs-
et blev ikke ordentlig rammet ned, for det er
aabenbart det, der gaar igen gennem dette
Lovforslag. Ministeren hilste det med Glæde,
thi han finder et nøje Slægteskab mellem hele
Tankegangen i sit Forslag i Fjor og det

nye Forslag, og det fortaanter jeg ham ikke i.
Nu er Tolden efter det sidst afslagte Stats-
regnskab 30½ Mill. Kr. Det er dobbelt
saa meget, som den var før hele Monarkiet,
indtil 1864, det er dobbelt saa meget som
det, vi mente at kunne tilbyde i 1871—72,
og det er c. 6 Mill. mere end Benstre mente
at kunne tilbyde sidst. Saadan stiger det.
Dg nu i dette Øjeblik forlader man ved et
Forslag fra Tingets Flertals Side sit gamle
Kraav om Toldlettelse ved en Toldrevision,
og forlader det paa en saadan Maade, at
hvilke Anthyndinger man end gør om, at man
senere vil til at forlange det, saa stiger jeg:
det bliver hen i Luften, efter at de have
vedtaget dette Forslag. Kompensationen ere
De aabenbart gaaede ind paa og det lige-
over for en indirekte Beskatning alene gen-
nem Tolden af 30½ Mill. Efter den samme
Toldlov er Toldsatzen altsaa nu, siden
Danmark er bleven alene, vokset til
godt og vel det dobbelte. Man har tid-
ligere forlangt Nedsættelser, endog stærke
Nedsættelser, med en Hjelpekat som indirekte
Stat i Kraft af Betingelser, som efter min
Formening ere absolut billige og retfærdige.
Man opgiver nu det hele, og lige overfor et
Ministerium, der nu paa tre Aar opfræver
disse Skatter uden grundlovmæssig Beføjelse,
lige overfor en Regering udenfor Grundloven,
siger man: vær saa god, fuld Kompensation;
naar vi faar Allet bestattet og Skatteøjet
fri, ere vi kvit med dette kære Ministerium,
saa gaa De videre. (Berntsen: Det er
Yrsk!) Det er det fattigste Forhold. Jeg
veed ikke, om det ærede Medlem har studeret
det, jeg betvivler, at det ærede Medlem har
været klar paa de Tal, jeg omtalte. De Tal
ere ikke Yrsk, for saa er hele Statsregu-
skabet Yrsk, men det ærede Medlem kan være
ganske sikker paa, at de 30½ Mill. Kr. ere
indgaaede. Det er en forbausende Finans-
politik, de Herrer byder os ind paa, om det
end set fra et andet Synspunkt er begribe-
ligt. Turde jeg nu være overbevist om, at
der ikke hos nogen er Tvivl om, at dette
Lovforslag bryder afgjort med det gamle af
Benstre i 18 Aar fulgte Princip, for en Re-
vision af Toldloven, at Skattelettelse for alle
i Almindelighed, for Samfundet, skal staves
til Beje, bestyrket ved de Omstændigheder,
hvor under vi fik Toldloven i 1863, ikke af
Rigsdagen, men ved Rigsraadets Medvirk-